

Na de verwerping van het plan Paulson in de VS trof de spiraal van de financiële crisis ook het Europese banksysteem des te harder. België stond met Fortis en Dexia in de vuurlinie. De regering Letermé haastte zich om de banken ter hulp te schieten en 7,7 miljard euro te injecteren. Als het gaat over sociale noden, het verlies aan koopkracht, de toenemende ongelijkheid en sociale miserie worden dat soort bedragen nochtans stevast als irrealistisch weggewuifd.

De echte verantwoordelijken voor de huidige crisis zijn nochtans de banken, verzekeringsmaatschappijen, kredietverleners, pensioen- en investeringsfondsen, het patronaat in zijn geheel.

We mogen ons geen zand in de ogen laten strooien door het discours over het 'goeie' kapitalisme dat slachtoffer is geworden van onbetrouwbare financiers. Het gaat hier niet om een crisis 'in de marge', maar om een crisis in het hart zelf van het systeem en zijn winstlogica. Het kapitalisme moraliseren is een valstrik die geen enkele zin heeft. Het gaat erom het systeem in zijn geheel te veranderen. Na meer dan 25 jaar neoliberal beleid van deregulering, zijn de regeringen vandaag ongerust over de toekomst van het systeem. Er wordt nu volop gepraat over de nood aan 'nieuwe vormen van regulering', aan een toegenomen staatsinterventie in de economie. Hoe oprecht dit soort verklaringen ook mogen zijn, ze zijn het eens over één doel: de crisis, hun crisis, willen ze mede afwentelen op de gewone mensen. Dat is onaanvaardbaar. Aan ons om terug te nemen wat de financiers, patrones en aandeelhouders ons jarenlang hebben afgepakt!

Voor de SAP is er geen sprake van om het traditionele kapitalistische recept te aanvaarden, namelijk de nationalisering van de verliezen vandaag en de privatisering van de winsten van morgen. Er zijn maatregelen nodig die de wortels van de crisis aanpakken:

- De opheffing van het bankgeheim en de publieke controle over de internationale kapitaalbewegingen zijn broodnodig om speculatieve stromen aan het licht te brengen.
- Een eengemaakte publieke dienst voor het bankwezen is nodig, gebaseerd op de nationalisatie van de banken en de kredietinstellingen zonder vergoeding en zonder latere herverkoop van activa, onder de democratische controle van de werknemers van de sector en de bevolking. We hebben nood aan een gedecentraliseerde en gemutualiseerde openbare dienst die als doel heeft het spaargeld bijeen te brengen en krediet te verlenen om die sociale en ecologische noden te lenigen waarover de gemeenschap democratisch beslist.
- Ondanks de crisis en hun directe verantwoordelijkheid hierbij, blijven de topmanagers vet betaald worden via hun verloning, stock-options en gouden handdrukken. De patrones van Dexia en Fortis verlaten mogelijk hun postje met samen 8 miljoen euro op zak, als beloning voor hun incompetentie. Dit soort privileges moet opgeheven worden, en een proces moet worden aangespannen.
- Dit soort verloningen zijn des te obscener op een moment waarop zoveel loontrekkenden en huishoudens hun koopkracht zien krimpen. Er is dringend nood aan een verhoging van alle inkomens met 150 euro netto. Minimumlonen en uitkeringen moeten opgetrokken worden tot 1500 euro netto.
- De werkloosheid dreigt een spectaculaire sprong te maken. We zien een verhoging van het aantal beursontslagen en delokaliseringen, die de dividenden aan de aandeelhouders moeten doen stijgen. 425 jobs geschrapt bij UCB, 71 bij Johnson Controls in Geel; 93 bij Lanxess Rubber in Antwerpen; 167 bij Agfa-Gevaerts in Mortsels; 281 bij Bekaert Textiel in Waregem; 71 jobs verloren bij Picanol in Ieper; 100 bij Ford, 400 interimjobs weg bij Volvo-Gent...

De toename van de werkloosheid die hiervan het gevolg zal zijn, werd zelfs geanticipeerd door de regering, die opperde dat de werkloosheidsuitkeringen zouden moeten dalen naarmate men langer werkloos is, en beperkt zouden moeten worden in de tijd. Op die manier moeten mensen aangespoord worden om de situatie van werkloosheid zo snel mogelijk te verlaten, zegt Letermé. Het zou logischer zijn om de patronen aan te sporen om niet te ontslaan! Ontslagen in winstgevende bedrijven moeten verboden worden. Als breekijzer moet daartoe de terugbetaling van overheidssubsidies en van de patronale loonlastendalingen geëist worden.

In die context is het van het grootste belang dat de nationale actiedag van ABVV en ACV een groot succes wordt. En dat het hier niet bij blijft, maar dat 6 oktober het vertrekpunt wordt van een echte eengemaakte beweging in interprofessioneel eenheidsfront, naar een algemene staking van 24 uur in heel het land, in alle sectoren, privé en publiek. Enkel zo'n beweging kan de kapitalisten en de regering doen begrijpen dat het niet aan de arbeiders is om op te draaien voor een crisis waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn. Enkel een unitaire mobilisatie kan een algemene verhoging van de lonen en sociale uitkeringen, een radicale herverdeling van de rijkdommen en een herverdeling van de arbeid met compenserende aanwervingen afdwingen. Het zijn de kapitalisten die voor hun crisis moeten opdraaien!